

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/29/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113010832
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3113010832.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Františka Kováča v trestnej veci proti obžalovanému L. A. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. na verejnom zasadnutí 30.apríla 2015 o odvolaní obžalovaného L. A. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 19.novembra 2013, sp.zn. 3T 57/2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného L. A. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 19.novembra 2013, sp.zn. 3T 57/2013 bol obžalovaný L. A. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

hoci je ako otec mal. K. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. P. XXX, v zmysle § 62 Zákona o rodine a následne rozsudku Okresného súdu Trenčín 11C 119/2004 zo dňa 14.09.2005, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.11.2005 povinný prispievať na výživu svojho dieťaťa K. A. sumou 2.000,- Sk mesačne (66,38 Euro), vždy do 15. dňa vopred k rukám matky S. A., bytom A. P. XXX, ktorej bolo dieťa zverené do výchovy, obvinený L. A. si svoju povinnosť vyživovať iného riadne neplní, zaplatil len dňa 12.12.2011 sumu vo výške 100,- Eur, 12.01.2012 sumu vo výške 100,- Eur, 17.02.2012 sumu vo výške 100,- Eur, 20.03.2012 sumu vo výške 70,- Eur, 04.05.2012 sumu 70,- Eur a dňa 01.06.2012 sumu 70,- Eur, v uvedenom období nebol nikde zamestnaný, nebol evidovaný na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzať o zamestnanie, a dieťa sa nezaujímal a svoju vyživovaciu povinnosť inak neuhradil, a to i napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín 2T 85/2008 zo dňa 08.12.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.11.2011, bol odsúdený na trest odňatia slobody podmienene na tri roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky do 08.11.2014 s probačným dohľadom pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Tr. zákona, čím za obdobie od 08.11.2011 až ku dnešnému dňu (vrátane mesiaca november 2013) mu na zameškanom výživnom vznikol dlh vo výške 537,60 Eur.

Za tento prečin bol odsúdený podľa § 207 ods.3 Tr.zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr.zák. a § 36 písm. l/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere jeden rok, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods.2 písm. a/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej pätnásťdňovej lehote obžalovaný L. A. odvolanie, ktoré však bližšie neodôvodnil.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol na verejnom zasadnutí krajského súdu odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť s poukazom na zákonný a správny rozsudok okresného súdu.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného L. A. podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal dňa 30. apríla 2015 verejné zasadnutie v zmysle § 293 ods. 5 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného (obžalovanému L. A. bolo upovedomenie o konaní verejného zasadnutia riadne a včas doručené v súlade s ustanovením § 66 ods. 3 Tr. por. na adresu, ktorú označil ako adresu na doručovanie písomností a na ktorej sa aj podľa vyjadrenia polície zdržiava, bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti, avšak na verejné zasadnutie sa nedostavil a ani svoju neúčasť do dňa konania verejného zasadnutia hodnoverným spôsobom neospravedlnil), preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytykaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.. V medziach svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného L. A. proti napadnutému rozsudku nie je dôvodné.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní 19. novembra 2013 vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy v záujme zistenia skutkového stavu veci, objasnenia všetkých skutočností významných pre rozhodnutie a na podklade vykonaných dôkazov správne zistil okolnosti, za ktorých obžalovaný L. A. spáchal skutok uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. V odôvodnení rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného i akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. So zreteľom na to, že dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd na seba navzájom nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o správnosti skutkových záverov súdu prvého stupňa. Aj podľa názoru krajského súdu obžalovaný, ktorý spáchanie skutku vo vzťahu k svojej dcére K. A., kladeného mu za vinu nepoprel a v podstate sa k neplneniu si svojej zákonnej výživovacej povinnosti vo vzťahu ku svojej dcére K. A. priznal, bol z jeho spáchania jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností usvedčený nielen svedeckou výpoveďou S. A. (obžalovaný pritom podľa nielen jej písomného vyjadrenia, ale aj telefonických oznámení krajskému súdu, ani počas odvolacieho konania z titulu výživného na svoju maloletú dcéru K. A. nezaslal žiadne výživné, ale aj s výpoveďou tejto svedkyne korešpondujúcimi listinnými dôkazmi a z nich predovšetkým rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo 14. septembra 2005, sp. zn. 11C/119/2004, ktorý nadobudol právoplatnosť 16. novembra 2005, ktorým bolo manželstvo obžalovaného a svedkyne S. A. rozvedené s tým, že maloletá K., nar. X. októbra XXXX sa na čas po rozvoде zveruje do výchovy svojej matky S. A. a okrem iného bola obžalovanému uložená povinnosť platiť výživné na maloletú K. vo výške 2.000,-Sk mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám S. A. s účinnosťou od právoplatnosti výroku o rozvoде manželstva.

Odvolací súd dospel k rovnakým skutkovým zisteniam a právnym záverom ako okresný súd a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými ten rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto v podrobnostiach len poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Súd prvého stupňa vykonal aj všetky potrebné a dostupné dôkazy súvisiace s výrokmi o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a na ich podklade obžalovanému L. A. správne a v súlade so zákonom uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák. a § 36 písm. l/ Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok, na výkon ktorého obžalovaného v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom správne prihliadal aj k tej skutočnosti, že obžalovaný L. A. prejednávaný úmyselný prečin spáchal aj v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia v iných jeho dvoch trestných veciach.

V odôvodnení rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. vyložil, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokazované skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestu. Pokiaľ ide o právne úvahy súvisiace s výrokom o treste, mal na zreteli zásady ukladania trestov (§ 34 Tr. zák.) a v odôvodnení rozsudku sa konkrétne vyrovnal predovšetkým s kritériami určujúcimi druh trestu a jeho výmeru a dôsledne prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák. (priťažujúcu pritom správne nezistil) i na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák.

Keďže krajský súd nezistil pochybenie zo strany okresného súdu ani vo výroku o zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods.2 písm. a/ Tr.zák.), pretože obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním teraz posudzovaného prečinu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin, dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného L. A. ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.